

سینمای جهان

درام اجتماعی «شیر مادر» از چه می‌گوید؟

اجرای تک نفره قانون

اجرای قانون در دوران بی‌قانونی برای کسانی که به دنبال عدالت و اجرای درست

قانون هستند، کارسختی است واین همان نکته‌ای است که درام اجتماعی «شیر مادر» به دنبال تعریف آن است. هیلاری سوانک، بازیگر رنگین پوست سینما در این فیلم نقش مادری تنها و مجرد را بازی می‌کند که در حرفه روزنامه‌نگاری مشغول کاراست. زمانی که پسر کوچک او به شکلی مشکوک به قتل می‌رسد، مادر رنج‌دیده تصمیم می‌گیرد قاتلان فرزندش را پیدا کند.

یکی از دوستان قدیمی به کمک مادر می‌آید و این دو برای اجرای قانون و عدالت مجبور می‌شوند به داشته‌ها و توانایی خود تکیه کنند. مادر جوان خیلی زود متوجه وجود فسادی عظیم و پنهان در دل شهر نیویورک می‌شود و برای مقابله با ماموران فاسد پلیس و مسئولان رشوه بگیر مجبور می‌شود اجرای عدالت را در دستان خود بگیرد.

مایلز جوریس پیرافیت، کارگردان فیلم آن‌را براساس فیلم‌نامه‌ای از خودش کارگردانی کرده و از دنیای سینمای مستقل می‌آید. او در رابطه با شیر مادر می‌گوید: «ساختن این درام اجتماعی روی‌ویای برآورده نشده قدیمی بود که بالاخره به واقعیت پیوست.

مدت شش سال در پی ساخت آن بودم و متاسفانه سرمایه‌گذاری برایش پیدا نمی‌کردم. در هالیوود کمتر تهیه‌کننده‌ای حاضر به سرمایه‌گذاری روی چنین درام تلخی می‌شود. تمام امیدم این است که تماشاگران بتوانند ارتباط خوبی با داستان، حال و هوا، پیام خانوادگی و اجتماعی آن برقرار کنند.»

فیلم‌نامه خوب کم شده است

هیلاری سوانک که اخیرا بیشتر به دنبال حضور در درام‌های سنگین و پیام‌دار است، با تاکید براین‌که بلافاصله بعد از مطالعه فیلم‌نامه جذب آن شده، می‌گوید: «شما این روزها نمی‌توانید فیلم‌نامه‌های خوب و جذابی به‌دست بیاورید که زن در آن نقش مهم و تعیین‌کننده‌ای داشته باشد. شخصیت مادر این فیلم به‌عنوان نمونه‌ای از تمام زن‌هایی شناخته می‌شود که در سطح جامعه حضور دارند و در زندگی روزمره مورد ظلم و ستم قرار می‌گیرند. متاسفانه در سینمای ما که به‌نوعی سینمایی مردانه است، تعداد فیلم‌هایی که به طرح مشکلات و مسائل خانم‌ها می‌پردازد بسیار کم است. برای همین بعد از خواندن فیلم‌نامه شیر مادر، برنامه‌های کاری‌ام را طوری تنظیم کردم که بتوانم اول جلوی دوربین آن ظاهر شوم.»

با وجود آن‌که شیر مادر هم‌اکنون آماده نمایش عمومی است، هنوز توزیع‌کننده‌ای برای پخش آن پیدا نشده و سازندگانش سخت در تلاشت تا امکان اکران عمومی آن را فراهم کنند. / اسکرین اینترنشنال

خبر

به مناسبت هفته دفاع‌مقدس از سی‌ویکم شهریور تا نهم مهرماه، ۱۰ فیلم با موضوع دفاع‌مقدس در فضای باز موزه سینما نمایش داده می‌شود. برنامه نمایش این فیلم‌ها به شرح زیر است؛ پنجشنبه ۳۱ شهریور: «عقاب‌ها» به کارگردانی ساموئل خاچیکیان، جمعه اول مهر: «سفر به جزایه» به کارگردانی رسول ملاقلی‌پور، شنبه دوم مهر «مهاجر» به کارگردانی ابراهیم حاتمی‌کیا، یکشنبه سوم مهر

نمایش

۱۰ فیلم دفاع مقدسی

در موزه سینما

«فرزند خاک» به کارگردانی محمدعلی باشه‌آهنگر، دوشنبه چهارم مهر: «هور در آتش» به کارگردانی عزیزا... حمیدنژاد سه‌شنبه ۵ مهر: «تنگه ابوقریب» به کارگردانی بهرام توکلی چهارشنبه ۶ مهر: «دوئل» به کارگردانی احمدرضا درویش پنجشنبه ۷ مهر: «موقعیت مهدی» به کارگردانی هادی حجازی‌فر، جمعه ۸ مهر: «کانی مانگا» به کارگردانی سیفا... داد و شنبه ۹ مهر: «لیلی با من است» به کارگردانی کمال

گفت‌وگو

گفت‌وگوی «جام‌جم» با فروش عابدی، کارگردان پویانمایی آخرالزمانی «سمپاش»

پویانمایی باکسی شوخی ندارد

واقعیت این است که من دنبال فرهنگ‌سازی نیستم و اصولا هنر مستقیم‌گو و نصیحت‌کن را دوست ندارم. با این حال به فرهنگ‌سازی به‌شدت علاقه‌مندم و معتقدم باید با محیط‌زیست درست رفتار شود و همیشه هم در زندگی اجتماعی‌ام دنبال این بودم که با رفتارم فرهنگ‌سازی کنم و سمپاش همین فرهنگ‌سازی را دارد و اتفاقا شاید بیشتر از آثار دیگرم. چه کسی است که بعد از دیدن این فیلم حتی چند ساعت به این فکر نکند که به یک گلدانی آب بدهد؟ اما فرهنگ‌سازی روند طولانی‌مدتی دارد و نمی‌توان انتظار داشت در لحظه جواب اما این دغدغه من بوده و صادقانه هم بیانش کردم.

آیا با توجه به حضور موفق سمپاش به اسکار هم فکر می‌کنید؟

تا اسکار خیلی راه دارد (می‌خندد). من همیشه امیدوارم این اتفاق بیفتد و با این دید کار می‌کنم. هیچ‌گاه توقع از خودم کم نبوده اما بستگی به شرایط و قدرت هنری، سواد و توان هم دارد و باید دید نتیجه چه می‌شود.

آیا به نظرتان چرا سمپاش این قدر برای جشنواره‌های مختلف جذاب است و اغلب هم دست پربیرون می‌آید؟

چون سوزنه‌ای دارد که هیچ‌کس نمی‌تواند نسبت به آن بی‌تفاوت باشد. دغدغه‌اش جهانی است و ترکیبی از جلوه‌های بصری، فرم و محتوای قابل توجه دارد. من اصلا نمی‌دانستم جشنواره‌های محیط‌زیستی این قدر زیاد و پر و پیمان هستند و خوشبختانه استقبال بسیار خوبی هم از این فیلم در جشنواره‌های مختلف شده است. سمپاش در ۱۵۰ جشنواره حضور پیدا کرده و در حالی‌که تاکنون یک‌سوم این جشنواره‌ها برپا شده ۱۵۱۶ جایزه به‌دست آورده است و بقیه جشنواره‌ها هم در سه چهارماه‌آنی برپا می‌شود.

آیا برنامه‌ای برای اکران آن هم دارید؟

واقعیت این است که فیلم کوتاه برای جشنواره‌ها ساخته می‌شود و آزمون و خطای تکنیکی و هنری است. در واقع هدف‌گذاری فیلم کوتاه، جشنواره‌ها هستند و برخلاف فیلم بلند فقط با هدف جشنواره‌ها ساخته نمی‌شود. البته اکران عمومی فیلم کوتاه در دنیا مرسوم نبوده و این‌طور نیست که فکر کنید همه می‌نشینند و فیلم کوتاه می‌بینند. اما اگر هدف نمایش این فیلم برای مردم باشد طبیعتا اکران عمومی آن دو راه دارد که یا در بسته‌های ۱۰تایی فیلم کوتاه باید نمایش پیدا کند یا قبل از نمایش فیلم‌ها در سالن‌های سینما اکران شود. البته من به اکران‌های گلخانه‌ای مانند «هنر و تجربه» چندان اعتقادی ندارم و سراغش هم نرفتم اما به‌نظرم تلویزیون می‌تواند این فیلم‌ها را پخش کند. سمپاش هیچ مشکلی ندارد و کاملا مناسب تلویزیون است و می‌تواند در ساعات پرمخاطب پخش شود. اتفاقا این فیلم از بقیه آثارم عامه‌پسندتر است، حرف پیچیده‌ای نمی‌زند و به‌نظرم خیلی جذاب است که یا از تلویزیون پخش شود یا این‌گونه فیلم‌ها را پیش از شروع سئانس نمایش در سینما اکران کنیم.

این موضوع، طرفداران این کتاب و فیلم فرانسوا تروفو را اذیت نمی‌کند و حتی شاید از آن خوششان هم بیاید. این می‌شود همان رخت و لباس که پیشتر هم گفتم. نمی‌دانم شاید یک اتفاق بوده که توانستم یک مسأله محیط‌زیستی را به شکلی زیبا ارائه بدهم و آن فیلم و رمان هم به من کمک کرد و از نتیجه هم راضی هستم.

آیا اینماتورها همیشه از مصائبی می‌گویند که پشت چهره جذاب و دوست‌داشتنی انیمیشن وجود دارد و شاید هم کمتر دیده شود. روند تولید برای شما هم همین‌طور است؟

شرایط تولید انیمیشن به‌گونه‌ای است که حتی به یاد آوردنش هم ترساک و اذیت‌کننده است. تصور کنید یک فیلم ۸.۹ دقیقه‌ای نزدیک به دو سال و اندی زمان برده است. این روند طاقت‌فرساست و اینماتورها به خوبی این نکته را درک می‌کنند. حتی شش ماه آخر من با کابوس «سمپاش» بیدار می‌شدم که چرا تمام نمی‌شود. در واقع اولش با لذت آغاز و اما اواخر کار همه چیز طاقت‌فرسا می‌شود و نکته جالب اینجاست که من طی ۲۰ سالی که انیمیشن کوتاه می‌سازم و روند تولید هرکدام تقریبا یکی دو سال طول می‌کشد اما هر بار به این نتیجه می‌رسم که این پروژه به اتمام نمی‌رسد و به نوعی کابوس در بیداری است ولی بالاخره تمام می‌شود. البته بخشی از خستگی با جوایز و افتخارات جبران می‌شود اما فیلم بعدی دوباره تکرار همین ماجراست.

آیا ما این همه سختی بالاخره نتیجه هم دارد!

انیمیشن تعارف ندارد و اگر برایش تلاش نکند نتیجه خوبی نخواهد داشت. من اسمش را می‌گذارم بیش از حد توان از خود و دیگران کار کشیدن. البته کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان که به‌عنوان سرمایه‌گذار سراغ من آمده قطعا با توجه به تجربیات موفق من منتظر یک شاهکار بوده و چنین انتظاری داشته است. امیدوارم این سبک کار کردن من هم ادامه پیدا کند که به سطح متوسط و معمولی راضی نشوم.

البته این‌طور نیست که بگویم در ایران شرایط کار خیلی سخت است و در واقع من هر جای دنیا باشم باز با همین شیوه کار می‌کنم و این فرمول برای من و گروهم جواب می‌دهد و خوشحالم هرچه تلاش‌م بیشتر می‌شود خروچی آن هم بهتر است.

آیا فیلمی که با موضوع محیط‌زیست ساخته می‌شود حتما دنبال تلنگر یا ایجاد یک سؤال در ذهن مخاطبش هست. شما با سمپاش چه هشداری می‌دهید؟

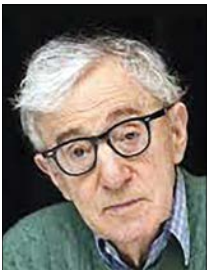
وودی آلن: خدا حافظی نکرده‌ام

وودی آلن، فیلمساز قدیمی سینما خبرهای منتشر شده مبنی بر بازنشتگی خود را تکذیب کرد. او این تکذیبیه را پس از انتشار مقاله‌ای پرتیراژ در یک روزنامه اسپانیایی اعلام کرد که به نقل از او گفته بود فیلم فعلی‌اش آخرین فیلم او خواهد بود.

در بیانیه‌ای که حالا به نمایندگی از این فیلمساز منتشر شد، آمده است: وودی آلن هرگز نگفت که در حال بازنشتگی است و همچنین نگفت که در حال نوشتن رمان است. او گفت به این فکر می‌کند که فیلم نسازد، زیرا ساختن فیلم‌هایی که به صورت مستقیم و به سرعت به پلتفرم‌های استریم می‌روند برای او چندان لذت‌بخش نیست، زیرا آلن عاشق جدی تجربه فیلم دیدن در سالن سینماست. در این بیانیه تاکید شده: وودی آلن در حال حاضر قصد بازنشتگی ندارد و بسیار هیجان‌زده است که در پاریس برای فیلمبرداری فیلم جدیدش که پنجاهمین فیلمش خواهد بود، حضور دارد.

وودی آلن در مصاحبه نزدیک به دو ماه پیش (۲۸ ژوئن) خود با الک بالدوین گفته بود که فیلم آینده‌اش که پنجاهمین ساخته‌اش است، ممکن است آخرین کار او در سینما باشد. / گاردین

نمای نزدیک

«هرکس بیشتر ساکت بمونه»

آقای فردریکسون: بیا به بازی بکنیم!

راسل: چه بازی‌ای؟

آقای فردریکسون: بازی «هرکس بیشتر ساکت بمونه، برنده‌س!»

راسل: اوه، مادرم عاشق این بازیه...

انیمیشن سینمایی بالا (به انگلیسی Up) محصول سال ۲۰۰۹ به کارگردانی مشترک پیت داکتر و باب پترسون و تهیه‌کنندگی جوناس ریورا بود. فیلم‌نامه مجموعه نیز توسط داکتر و پترسون نوشته شد. داستان فیلم درباره پرسرچهای جهانگرد و پیرمرد سالخورده‌ای به نام کارل فردریکسون است که همسر خود را از دست داده است، او برای تحقق وعده‌ای که به همسر خود ای داده بود به آمریکای جنوبی سفر می‌کند. در طول راه، آنها با حوادثی مواجه می‌شوند. این فیلم جایزه اسکار بهترین انیمیشن را در هشتادودومین دوره جوایز اسکار از آن خود کرد.

چهره

تکذیب دروغ پردازی درباره ثریا قاسمی

این روزها بازار شایعه داغ است و هر کسی به شکلی درگیر اخبار جعل و دروغ فضای مجازی شده است. در این میان جوگیری و خبرسازی برخی بازیگران درجه سه یا بازنشته که برای مطرح شدن دوباره خود، تصویرهایی از خود درحالی

که کشف حجاب کرده‌اند، منتشر می‌کنند، باعث داغ شدن تئور اخبار جعلی و شایعه‌پردازی‌ها شده است. خبرهای غیرواقعی و ساخته و پرداخته جو حاصل شده از فضای مجازی، برخی بازیگرانی را که بدون حاشیه مشغول فعالیت هنری در داخل کشور هستند، دچار درسر کرده است. در تازه‌ترین نمونه، حاشیه‌سازان سعی کردند از محبوبیتی‌یکی از بازیگران پیشکسوت استفاده کنند و خبری منتشر کردند مبنی براین‌که خانم ثریا قاسمی بازیگر ۸۲ ساله سینما و تلویزیون کشور کشف حجاب کرده است. حالا این بازیگر شناخته‌شده در پیامی اعلام کرده است که خبر منتشر شده دروغ بوده است و وی به هیچ‌عنوان کشف حجاب نکرده و فقط نیت و قصدش همدردی با خانواده مهسا امینی بوده است. / فارس